

H'. 8.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟΥ ΟΝΕΙΡΟΝ.

Δια νυκτος εγκαθευδων
 ἀλιπορφυροις ταπήσι
 γεγανυμενος Λυαιω,
 εδοκουν ακροισι ταρσοις
 δρομον ωκυν εκτανυειν, 5
 μετα παρθενων αδυρων.
 επεκερτομουν δε παιδες
 ἀπαλωτεροι Λυαιου,
 δακεθυμα μοι λεγοντες,
 δια τας καλας εκεινας. 10
 εθελοντα δε φιλησαι
 φυγον εξ ὑπνου με παντες.
 μεμονωμενος δ' ὁ τλημων
 παλιν ηθελον καθευδειν.

VIII. Der Dichter erzählt uns abermals einen Traum. Mir däuchte, sagt er, als spielt' ich mit Mädchen und wollte sie haschen. Knaben, mit denen ich sonst zu scherzen pflegte, sahen es und spotteten meiner — aus Neid. Als ich sie nun küssen wollte, verschwand mein Traum, und mit ihm Knaben und Mädchen. Einsam und verlassen wünscht' ich jetzt auf's neue einzuschlafen.

V. 1. νυκτος v. νυξ. 3. γεγανυμενος v. γανυμαι.
 4. εδοκουν v. δοκεω. 5. ωκυν v. ωκυσ. 7. επεκερτομουν
 v. επικερτομεω. — παιδες v. παις. 8. ἀπαλωτεροι v.
 ἀπαλος. 11. φιλησαι v. φιλεω. 12. φυγον v. φυγω.
 13. μεμονωμενος v. μονωω. 14. ηθελον v. εθελω.